

P. Świątkiewicz

Zabostów Mały, gm. Łowicz, woj. skierniewickie. Stanowisko 2

Informator Archeologiczny : badania 20, 109

1986

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Analiza materiałów wykazała, że stanowisko jest osadą wielokulturową, której chronologia zamyka się między II okresem epoki brązu a fazą C1b okresu rzymskiego. Udział procentowy ceramiki poszczególnych kultur występujących na stanowisku przedstawia się następująco: kultura trzciniecka 6,6%, kultura lużycka 6,8%, kultura przeworska 98,6%.

Osadnictwo kultury przeworskiej koncentruje się w centralnej partii stanowiska /obiekt o konstrukcji zrębowej - fragmenty naczyń toczonych, 2 fibule żelazne VI grupy typ 157-162, żelazne okucie końca pasa/. Starsze osadnictwo zajmuje wschodnią część stanowiska. Biorąc pod uwagę niedużą ilość obiektów w tym domniemany szkielet oraz niewielką ilość materiału zabytkowego można przypuszczać, że mamy do czynienia z krótkotrwałym jednofazowym osadnictwem kultury trzcinieckiej i lużyckiej.

Całość dokumentacji i materiał zabytkowy znajduje się w posiadaniu WKZ w Radomiu.

Badania zakończono.

WROCŁAW-Stare Miasto
Kościół św. Elżbiety

patrz
wczesne średniowiecze

WYSZEMBORC, gm. Mragowo
woj. olsztyńskie

patrz
późne średniowiecze

ZABOSTÓW MAŁY, gm. Łowicz
woj. skierniewickie
Stanowisko 3

Wojewódzki Konserwator Zabytków
Biuro Badań i Dokumentacji Zabytków
w Skierniewicach

Badania prowadził mgr P. Świątkiewicz. Finansował WKZ i BRDZ w Skierniewicach. Pierwszy sezon badań. Ślady osadnictwa wielokulturowego.

Stanowisko odkryte w trakcie badań AZP na arkuszu nr 59-57 /nr 34/. Położone jest na wysokiej lewo-bieżącej terrazie doliny Bzury, ok. 600 m na południe od wsi.

W trakcie badań wytyczono i wyeksplorowano wykop o wymiarach 8-10 x 20 m, położony tuż przy skarpmie koryta Bzury i oparty południowym bokiem o krawędź piśnicy. W wykopie tym poza warstwą orno-próchniczą i śladami nowożytnego orki na stropie warstwy nie ujawniono żadnego kulturowego obiektu. Z humusu pozyskano 4 fragmentów naczyń, wśród których wyróżniono 3 fr. naczyń kultury przeworskiej i 1 fr. ceramiki wczesno-średniowiecznej.

Materiały i dokumentacja znajdują się w BRDZ w Skierniewicach.

Nie przewiduje się dalszych badań stanowiska.

ZAWIESZCICE, gm. Góra Śląska
woj. leszczyńskie
Stanowisko 1

Wojewódzki Ośrodek
Archeologiczno-Konserwatorski
w Lesznie

Badania prowadził mgr Marek Wróbel przy współudziale mgr. P. Świądra. Finansował WOA-K w Lesznie. Pierwszy sezon badań. Obokowisko mezolityczne, cmentarzysko kultury przeworskiej ze schyłku okresu późnoląteńskiego i początków starszego okresu wpływów rzymskich oraz z młodszego okresu wpływów rzymskich.

Stanowisko położone jest na pograniczu Wysoczyzny Leszczyńskiej i Obniżenia Miłczko-Głogowskiego, w dolinie bezimiennego cieku /w źródłach niemieckich tzw. Czarna Struga/, prawego dopływu Baryczy, na płaskzycy wydnie o ekspozycji W i WS. Prace terenowe mające cechy badań ratowniczych prowadzono w zachodniej i południowej odległej partii stanowiska, znaczące zwiększonej walek wydobycia kruszywa. Zbadano 1, 482, 35 m² powierzchni. Łącznie odkryto 98 obiektów: 5 z okresu megalitu, 89 kultury przeworskiej, 24 nieokreślono. Pozostałości obozowiska mezolitycznego lokalizowano głównie na słoju wtórnym /stok i kulminacja wzniesienia/. Niezakończony układ stratygraficzny stwierdzono jedynie u podstawy stoku i na peryferii cmentarzyska. Wyróżniono pozostałości obiektu mieszkalnego /?, paleniska, 3 dołów szapowych. W stozie znalezisk krzemienianych - 190 przedmiotów, dominują odpady produkcyjne - odpadki, rdzenie, wióry. Narzędzia stanowią ok. 10% zbioru.

Wśród obiektów kultury przeworskiej wyodrębniono 54 groby, 4 paleniska, 2 obiekty rowkowe/?, 1 bruk kamienny, 8 dołów szapowych, 1 jamę o niesprecyzowanej funkcji. Wyłączną formą pochówku było ciałopalenie. Wydzielono groby jamowe oraz warstwowe. Wśród grobów jamowych zarejestrowano groby z elementami konstrukcji kamiennych /obstawa/ oraz warstwowe kurhanowe /warstwa ciałopalenia w nasypie kurhanu/. Zależnie od miejsca złożenia pozostałości stosu wyodrębniono pochówki bezpopielnicowe oraz popielnicowe: czyste i obsypane resztkami stosu. Ze względu na strukturę wyposażenia: groby kobiece i męskie. Wyróżniono dwie